Ἀριθμὸς 8. Αὔγουστος 1891

ΝΕΟΣ ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ

«Κατὰ τὴν τῶν μελιττῶν εἰκόνα τῶν λόγων δέον μετέχειν, καὶ τῆς ῥοδωνιᾶς, τοῦ ἄνθους δρεψάμενος, τὰς ἀκάνθας ἐκκλίνειν».
(Μέγας Βασίλειος).

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΤΟΙΣ ΦΙΛΟΠΡΟΟΔΟΙΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΙΣ.

Εἷς καὶ μόνος ἐπίστευε πρὸ δωδεκαετίας ἐν Βραΐλᾳ εἰς τὰ πνευματιστικὰ φαινόμενα· ἀλλὰ νῦν πιστεύουσιν εἰς αὐτὰ ὑπερδιακόσιοι. Παρόμοιον ἀποτέλεσμα προσδοκῶν ἐν Ἑλλάδι, μετέβην εἰς Ἀθήνας πέρυσι τὸν χειμῶνα. Εἶδον τωόντι ὅτι τὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς ῥέπει καὶ ἐκεῖ πρὸς

τὴν παραδοχὴν τῆς τοιαύτης. . ἐπιστήμης. Ἀλλ' ἐν διαστήματι δύο μόνον μηνῶν δὲν ἠδυνάμην βεβαίως οὔτε νὰ εἰσχωρήσω εἰς πολλοὺς κύκλους, οὔτε νὰ προσελκύσω διὰ τοῦ λόγου τὴν προσοχὴν πολλῶν τῶν προσφιλῶν ὁμογενῶν εἰς τὴν μελέτην αὐτῆς τῆς πνευματικῆς ζειδώρου, τῆς ἠθικοπλαστικῆς ἐπιστήμης. Επειράζην τοῦ τοιούτου διὰ τῆς δημοσιογραφίας, διὰ τῆς ἐκδόσεως τοῦ περιοδικοῦ ὁ «Νέος Πυθαγόρας» ἀλλ' ἀτυχῶς μετὰ τὴν ἐξ Ἀθηνῶν ἀναχώρησίν μου... οὐδεὶς ἄλλος συνδρομητὴς ἐνεγράφη· οὕτω δὲ οὔτε τὰ ἔξοδα τῆς ἐκτυπώσεως τοῦ περιοδικοῦ σκιάζονται. Ἐνέκρινα ὅθεν νὰ ἐπενέγκω ἀπὸ τοῦδε μεταρρύθμισίν τινα, ὅπως τὸ περιοδικὸν δυνηθῇ νὰ διανύσῃ τὸ πρῶτον ἔτος, συνάμα δὲ καὶ οἱ συνδρομηταὶ μὴ ζημιωθῶσι.

Τὴν ἔκδοσιν τοῦ περιοδικοῦ ἀπεφάσισα οὐχὶ χάριν βιοποριστικοῦ ἔργου. . τὸ βιοποριστικόν μου ἔργον εἶνε ἄλλο...

Προτίθεμαι λοιπὸν νὰ ἐξακολουθήσω τὴν ἔκδοσιν καὶ κατὰ τὰ ἑπόμενα ἔτη ὑπὸ τοὺς ἑξῆς ὅρους, ἂν καὶ ὁπόταν ἐπιτευχθῶσιν.

Ὑπ' ὄψει ἔχων ἀφ' ἑνός, ὅτι οἱ μὲν πολλοὶ τῶν εὐπόρων ἀπαναίνονται αὐτὴν τὴν διδασκαλίαν, ὅπως τὰ νοσοῦντα παιδία τοὺς ἰατροὺς καὶ τὰ φάρμακα, εἰς δὲ τοὺς ὀλίγους τούτων, τοὺς ἐν ὑπερτέρᾳ διανοητικῇ καὶ ἠθικῇ μοίρᾳ διατελοῦντας,... δέον νὰ ἐπιβάλληταί τις, νὰ γίνεται φορτικός, χάριν τῆς ἀμοιβαίας ἀλληλεγγύης, ὅπερ δι' ἐμὲ εἶνε λίαν ἄχαρι καὶ δυσεπίτευκτον, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὅτι οἱ φιλοπρόοδοι καὶ περὶ τὰ καλὰ φιλαναγνῶσται τυγχάνουσιν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐν χρηματικῇ στενοχωρίᾳ, ἐσκέφθην:

1 Ἕκαστον φυλλάδιον νὰ σύγκηται ἐκ δύο τυπογραφικῶν φύλλων, περιεχόντων ὕλην ἐκλεκτήν, κυρίαν μόνον ὕλην καὶ ἄνευ μυθιστοριῶν

2. Ἡ ἑξάμ. συνδρομὴ νὰ ἐλαττωθῇ εἰς δραχμὰς 2 1]2, ἀλλὰ προπληρωτέας.

3 Ἡ ἔκδοσις ν' ἀρχίσῃ ἅμα ὡς ὁ ἀριθμὸς τῶν συνδρομητῶν ἀνέλθῃ εἰς πεντακοσίους.

Ἐγὼ ἐξετέλεσα ἀπέναντι τοῦ πλησίον μου τὸ κατὰ δύναμιν καθῆκον· ἐναπόκειται εἰς τοὺς ὑπεοτέρων αἰσθημάτων ἐμφορουμένους ἀναγνώστας νὰ ἐπιτελέσωσι τὸ ἑκυτῶν: ἤτοι ὄχι μόνον νὰ ἐγγραφῶσιν οἱ ἴδιοι συνδρομηταὶ ἐγκαίρως, ἀλλὰ πρὸ πάντων νὰ παρακινήσωσιν εἰς τὴν ἐγγραφὴν καὶ ἄλλους τῶν φίλων των, ἵνα συμπληρωθῇ ὁ ὡς ἄνω ἀπαιτούμενος ἀριθμός.

Θ. Δόμενος.

ΥΠΕΡΤΥΜΒΙΟΣ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Περὶ τῆς μετὰ θάνατον καταστάσεως καὶ τοῦ πέραν τοῦ τάφου

Διὰ τοῦ νεωτέρου πνευματιστικοῦ τρίποδο καὶ τῆς μεσαζούσης Κας Chertier.

Ἀγαπητὴ φίλη,

Ὁ πόθος τοῦ νὰ συγκοινωνήσω μεθ' ὑμῶν καθίσταται ἔτι μᾶλλον ζωηρός, καθότι εἰς τὴν ὑμετέραν συμπάθειαν ὀφείλω τὴν ταχυτέραν ἔξοδόν μου ἐκ τῆς συγχύσεως (trouble)(¹) εἰς ἣν εἶχον βυθισθῇ μετὰ τὴν ἐκσωμάτωσίν (θάνατόν) μου. Ἐπεθύμουν νὰ σᾶς περιγράψω αὐτὴν τὴν ἐκ τοῦ ἐνσάρκου βίου εἰς τὸν πνευματικὸν μετάβασιν· ἀλλὰ θὰ δυνηθῶ;

Τὸ πρᾶγμα τοῦτο οὐδ' ἡ γιγαντωδεστέρα ἀνθρωπίνη φαντασία δύναται νὰ συλλάβῃ· πῶς λοιπὸν νὰ τὸ παραστήσω ἵνα καταστῶ καταληπτή;

Καθ' ἣν στιγμὴν προσεβλήθην οὐδεμίαν ἰδέαν εἶχον τοῦ ὅ,τι συνέβαινέ μοι· ἀστραπιαία τις ἀνάμνησις ἀνέλιξεν ἐν τῇ διανοίᾳ μου ὁλόκληρον σχεδὸν τὸν βίον μου· εἶδον στιγμιαίως ἅπαντας ὅσους ἠγάπων, εἶτα ἀπεναρκώθην καὶ οὐδὲν πλέον ἔβλεπον, οὐδ' ᾐσθανόμην.

Πόσον διήρκεσεν αὐτὴ ἡ κατάστασις δὲν δύναμαι καλῶς νά το προσδιορίσω, διότι συγχέεται μετὰ τῆς ἐπακολουθησάσης συγχύσεως, ἐξ ἧς δὲν ἀπηλλάγην ὁλοσχερῶς εἰμὴ κατὰ τὴν στιγμήν, καθ' ἣν ἡ συμπα-

(¹) Σ. Μ. Trouble καλοῦσιν οἱ πνευματολόγοι τὴν κατάστασιν εἰς ἣν ἡ ψυχὴ περιέρχεται μετὰ θάνατον, μὴ δυναμένη νὰ ἐννοήσῃ τὰ κατ' αὐτὴν καὶ περὶ αὐτὴν συμβαίνοντα, ἂν ἀπέθανε, κλπ.

θητικὴ πρόσκλησίς σας μὲ ἐξήγαγεν ἐξ αὐτῆς τῆς καταστάσεως, ἣν δὲν ἠδυνάμην νὰ ἐξηγήσω, καὶ ἥτις ὁμοιάζει πρὸς τὴν θέσιν ἐκείνην, ἐν ᾗ εὑρίσκεταί τις ἐν τῇ γῇ, ὁπότε ἀφυπνίζεται ἔκ τινος βαρέος ὕπνου, ἐπελθόντος ἐκ μεγάλης τινὸς κοπώσεως καὶ ἐν τόπῳ ἀγνώστῳ.

Θὰ πειραθῶ νά σας ἀπεικονίσω ἐν πρώτοις τί ἐστι σ ύ γ χ υ σ ι ς.

Κατὰ τὴν πρώτην (μετὰ θάνατον) στιγμὴν ἡ ἀτονία γίνεται πλήρης· εἶτα τὴν ἀτονίαν ταύτην ἐκλαμβάνομεν ὡς συνέχειαν τῆς ἄρτι ἐγκαταλειπομένης γηΐνου ζωῆς. Τοὐλάχιστον εἰς ἐμὲ οὕτω συνέβη· δὲν ἐπίστευον ἐμαυτὴν θανοῦσαν· ἔβλεπον ἐμαυτὴν ἀνερχομένην τὰς βαθμίδας, ἐκεῖ ὅπου ὁ θάνατος μὲ εἶχε καταλάβει· εἶτα μετέβαινον παρ' ἅπασιν ἐκείνοις, παρ' οἷς ἐσύχναζον· ὅλα δὲ ταῦτα τὰ ἔβλεπον ἀσυνάρτητα ὡς ἐν τοῖς ὀνείροις· ἔπειτα τέλος μετέβαινον οἴκαδε, πλήρης βαθείας θλίψεως, ἣν δὲν ἠδυνάμην νὰ ἐννοήσω· ἐκαθήμην ὁλοκλήρους ὥρας ἐπί τινος ἕδρας καὶ ἔκλαιον πικρῶς, βλέπουσα τὴν κλίνην μου κενήν, ἔστιν ὅτε δὲ τὸ σῶμά μου ἐκτάδην· ὅτε ἐπλησίαζον πρὸς αὐτὸ, τότε τὰ δάκρυά μου ἐδιπλασιάζοντο· ἀνελάμβανον τὰς καθημερινὰς ἐργασίας μου, ἀλλὰ τότε τὸ πᾶν μοὶ ἐφαίνετο παράδοξον, καθότι ὅλοι, ὅσους ἐπλησίαζον, ἐφαίνοντο μὴ βλέποντές με, οὐδ' ἀπήντων εἰς τὰς ἐρωτήσεις μου· αἱ καλαί μου φίλαι Γριγοὰρ ἦσαν κατατεθλιμμέναι, χωρὶς νὰ δύναμαι νὰ ἐννοήσω τὸν λόγον τῆς τοιαύτης θλίψεώς των. Εἰς τὸ μέρος τῆς ἐργασίας μου εὕρισκον ἄλλο πρόσωπον διενεργοῦν ὅ,τι ἐγὼ συνήθως ἔπραττον· τοῦτο μ' ἐστενοχώρει λίαν. Διηρώτων δ' ἐμαυτὴν ἐνίοτε μήτοι περιῆλθον εἰς τρέλλαν· διεσκεπτόμην ἐνίοτε ὡσαύτως μήπως ἀπέθανον, ἀλλ' ἀμέσως ἀπέκρουον μετὰ φρίκης αὐτὴν τὴν ἰδέαν.

Ἐν τούτοις, αὐτὴ ἡ ἰδέα ἤρξατο ὀλίγον κατ' ὀλίγον λαμβάνουσα ὑπόστασιν, ἐμπνεύσασά μοι τὴν ἀμφιβολίαν· τοῦτο διήρκεσεν οὕτω μέχρις οὗ ρεῦμά τι ζωηρᾶς συμπαθείας ἐκτοξευθὲν παρ' ὑμῶν προσῆλθέ μοι καὶ μὲ προσείλκυσε πρὸς ὑμᾶς· μ' ἐφάνη τότε, ὅτι ἀφυπνίσθην μετὰ τὴν ἀνάμνησιν τρομεροῦ ὀνείρου. Εἶδον τὰ φιλικὰ χαρακτηριστικά σας, ἀνέγνων ἐν αὐτοῖς, ὡς ἐν βιβλίῳ, τὴν φιλίαν καὶ τὴν ἣν ᾐσθάνεσθε συμπάθειαν πρός με· ἀλλὰ μοὶ ἐστάθη ἀδύνατον νὰ ἐκδηλωθῶ κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν.

Καταλαμβάνετε δὲ καλῶς ὁποία ἔδει νὰ ᾖ κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἡ κατάστασις τοῦ πνεύματός μου. Δὲν θέλω νὰ εἴπω ὅτι ᾐσθανόμην ἔκπληξιν ἢ θάμβος τι πλέον, καθότι εἶχον ἤδη προετοιμασθῆ, δι' εἴδους τινὸς βαθμιαίας ἐποπτείας· ἦτο τρόπον τινὰ βεβαίωσις τῆς ἀμφιβολίας μου.

Πῶς νὰ περιγράψω ὅ,τι τότε συνέβη μοι!

Κατελήφθην ἐν πρώτοις ὑπὸ τρομερᾶς στενοχωρίας, διαλογιζομένη, ὅτι θὰ ἐνεφανιζόμην μετ' οὐ πολὺ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ἵνα δῶ λόγον τοῦ βίου

ὃν ἐγκατέλειπον· ἡ στενοχωρία αὕτη δὲν διήρκεσεν ἐπὶ πολὺ, διότι ἀμέσως μοὶ ἐπῆλθεν ἑτέρα αἴσθησις ὁμοία πρὸς ἐκείνην ἣν ἐπὶ τῆς γῆς αἰσθάνεταί τις, ὅτε, ἐξερχόμενος ἔκ τινος μέρους, λίαν σκοτεινοῦ, ἔνθα διέμεινεν ἐπὶ πολὺν χρόνον, εὑρίσκεται αἴφνης ἔναντι τοῦ ἀκτινοβολοῦντος ἡλίου· ἀλλ' ἡ αἴσθησίς μου αὕτη ἦτο ἔτι μᾶλλον σφοδρὰ, καθότι αὕτη ἐπενεργεῖ ἐπὶ οὐσίας πολὺ ὑπερτέρας τῆς ὕλης, ἐμβάπτουσα τὸ πνεῦμα εἰς μέρος τι τοῦ φωτός της.

'Ερ. Δὲν ὑπάρχει λοιπὸν νὺξ διὰ τὸ πνεῦμα;

'Απ. Σκέφθητι λοιπὸν ὅτι ἡ νὺξ δὲν ὑπάρχει ἐπὶ τῆς γῆς ἢ ἕνεκα τῆς σχετικῆς αὐτῆς θέσεως πρὸς τὴν φωτίζουσαν ἑστίαν· ἀλλ' ἐν τῷ διαστήματι ὅπερ ἀείποτε δύνασθε νὰ παρατηρῆτε οὐδέποτε ὑπάρχει νύξ.

Αὐτὸ λοιπὸν τὸ φῶς διαπερᾷ τὸ πνεῦμα καὶ παρέχει αὐτῷ τὴν οὐσίαν τῶν νέων δυνάμεων τῆς καταστάσεώς του. Αὐταὶ αἱ δυνάμεις διαχέονται ἀναλόγως τῆς ἀξίας τῆς ἠθικῆς προόδου ἑκάστου. Τότε ἠννόησα ὅτι ὁ Θεὸς δὲν θὰ μὲ ἔκρινε καὶ ὅτι αἱ κρίσεις του καθώρισαν προηγουμένως νόμους ἀμεταβλήτους, ἐφαρμοζομένους ἀδιακρίτως ἐπὶ πάντων. Μικρὸν πρὸς μικρὸν εἰθισθεῖσα εἰς αὐτὸ τὸ φῶς ἠδυνήθην νὰ συνέλθω. 'Απὸ τῆς στιγμῆς δ' ἐκείνης μόνον ἤρχισα νὰ καθορῶ τὰ πέριξ πράγματα. Οἵα ἔκπληξις! οἵα ἔκστασις χαρᾶς! 'Αδύνατον νὰ περιγράψω, νὰ ἐξεικονίσω ταῦτα· καὶ δι' αὐτῶν ἔτι τῶν ὑψηλοτέρων λέξεων δὲν δύναμαι νά σας δώσω ἢ ἰδέαν ἀφισταμένην τῆς ἀληθείας. Ἵνα δυνηθῆτε νά τα ἐννοήσητε κατ' ἐλάχιστον πρέπει νὰ μεταχειρισθῶμεν παραβολήν τινα· δυσχερὲς τὸ ἐννοῆσαι ὅ,τι δὲν δύναταί τις ν' ἀντιληφθῇ, ἐλλείψει ἀκριβῶν ὅρων παραβολῆς τινος.

Ὑποθέσατε λοιπὸν, ὅτι ἔχετε φίλον τινὰ τυφλὸν ἐκ γενετῆς ἀκούοντα ἐνίοτε νὰ τῷ ὁμιλῆτε περὶ τῶν ὡραιοτήτων, τῶν λαμπροτήτων τῆς φύσεως, καὶ ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ γνωρίσῃ ἐκεῖνο περὶ οὗ οὐδεμίαν ἰδέαν δύναται νὰ σχηματίσῃ. 'Ανέρχεσθε κατ' αἴτησίν του, μετ' αὐτοῦ ἐπὶ τῆς κορυφῆς ὄρους τινός, ἵνα παραστῇ εἰς τὴν ἀνατολὴν ἢ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου. Ὁπόταν φθάσητε ἐκεῖ, καὶ αὐτὸ τὸ μεγαλοπρεπὲς θέαμα ἐκτυλίσσητε ἐνώπιον τῶν κατεθελγμένων ὀφθαλμῶν σας, ἐνῷ ὁ φίλος σας διατελεῖ βεβυθισμένος ἐν βαθεῖ σκότει, σᾶς ἐρωτῶ, ὁποίους τινὰς τότε λόγους δύνασθε νὰ μεταχειρισθῆτε ἵνα ἐπενεργήσητε ὥστε ὁ φίλος νὰ συμμερισθῇ τὸν ἐνθουσιασμόν σας ἢ νὰ συναισθανθῇ ἐλάχιστον κἂν μέρος αὐτοῦ;

Ἂν τῷ ὁμιλήσητε περὶ διαστημάτων θὰ δυνηθῇ νὰ ἐννοήσῃ τίποτε, αὐτὸς ὅστις ὡς ὀπτικὸν ὁρίζοντα δὲν ἔχει ἢ τὴν σκέπην, τὴν καλύπτουσαν τοὺς ὀφθαλμούς του; Ἢ πῶς νὰ ἐξεικονίσητε τὴν ἀκτῖνα τοῦ ἡλίου εἰς αὐτὸν, ἀφοῦ οὗτος δὲν δύναται νὰ σχηματίσῃ ἰδέαν οὔτε τῶν χρωμάτων, οὔτε τοῦ φωτὸς μετὰ τῶν λάμψεων αὐτοῦ;

Παρόμοιόν τι συμβαίνει καὶ εἰς ἐμὲ ἤδη, ἀγαπητοὶ φίλοι· ἀδυνατῶ νὰ σᾶς ἐξεικονίσω τὰ ἅπερ συναισθάνομαι αἰσθήματα· ἀλλὰ καὶ ἂν ἠδυνάμην τοῦτο, ὑμεῖς δὲν θὰ ἠδύνασθε νὰ τὸ ἐννοήσητε, ἐλλείψει ὅρων παραβολῆς.

ΤΟ ΠΕΡΑΝ ΤΟΥ ΤΑΦΟΥ

Ἡ γῆ εἶνε σταθμὸς τις μεταβολῆς καταστάσεως, εἶνε διαμονὴ ἐξιλασμοῦ, κλαυθμοῦ, ἀλλὰ δὲν εἶνε μέρος ὑπερβαλλούσης θλίψεως, μέρος ἀποτρόπαιον, ὡς ἐσφαλμένως θέλουσι νὰ τὸ λέγωσι.

Ἄνθρωποι, οἵτινες κύπτετε ὑπὸ τὸ βάρος τῶν θλίψεων, φιλάσθενοι, οἵτινες κλίνετε πρὸς τὴν γῆν, δυσχερῶς ἐνατενίζοντες πρὸς τὸν κυανοῦν οὐρανὸν, ἅπαντες κέκτησθε τὴν εὐδαιμονίαν ἐν σπέρματι! Αὐτὸς ὁ στεναγμὸς, αὐτὸ τὸ δάκρυον, αὐτὸς ὁ πόνος, αὐτὸ τὸ ἰδεῶδες ἐγχειρίδιον τὸ βασανίζον τὴν ψυχήν σας, εἶνε τὸ νόμισμα δι' οὗ πληρώνετε ἀρρήτους, χρόνῳ τε καὶ ποιότητι, ἀπολαύσεις, αἵτινες εἶνε τὸ προοίμιον ἐξαισίων πτήσεων πρὸς οὐρανοὺς ἔτι μᾶλλον ἀκτινοβόλους.

Ἡ ζωὴ εἶνε ἄπειρος· ὁπότε δὲ φαίνεται περατουμένη, οἰκτρῶς ἐνίοτε, λυπηρῶς ἀείποτε, τοῦτο γίνεται ἵνα ἐπαναρχίσῃ ἀλλαχοῦ.

Αὐτὸ τὸ ἀλλαχοῦ θέλω νὰ σᾶς περιγράψω.

Εἰς τὰ μεθόρια τοῦ ἐπιγείου κόσμου ὑπάρχει μονή τις ἣν δὲν φωτίζει πλέον ὁ γνωστός μας ἥλιος καὶ ἥτις λαμβάνει μακρυνήν τινα ἀνταύγειαν ἐκ τοῦ φωτὸς τοῦ Ἀπείρου. Ἐκεῖ διαμένουσι τὰ ἀνθρώπινα πνεύματα πρὸς ἐξιλασμὸν ἁμαρτημάτων, πρὸς ἀποκάθαρσιν ἢ πρὸς ἁπλοῦν στάθμευσιν. Ἐκεῖ λησμονοῦσι τὰς ματαίας διαμάχας, τὰς νοσώδεις φιλοδοξίας, τὰ χαμαίζηλα συμφέροντα ἅτινα ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἦσαν ἡ οὐσία τοῦ βίου των· ἐκεῖ ἀπομανθάνουσι τὰ τῆς γῆς, ἵνα μάθωσι νὰ ζήσωσιν ἀλλαχοῦ. Αἱ ἰδέαι τροποποιοῦνται ὁπόταν μάλιστα τὸ πνεῦμα ἐμψυχοῦται ὑπὸ καλῶν προθέσεων. Ἂν ἠγάπησέ τις τὸ ἀγαθὸν ἐν τῇ γῇ καὶ παρέπλευσεν οὐχ ἧττον παρὰ τὸ κακὸν, ἐργάζεται ὅπως ἀπορρίψῃ ἀπὸ τῆς ψυχῆς του τὴν κακὴν ζύμην· ὁ δὲ τοιοῦτος πόθος ἀποβαίνει γόνιμος διὰ τὸ Ἄπειρον.

Ἀλλὰ καὶ αἱ τῶν ἐνσωμάτων δεήσεις συντελοῦσι πολὺ πρὸς αὐτὸ τὸ ἀναπόφευκτον ἔργον. Οὐδὲν μόλυσμα εἰσδύει εἰς τὴν μονὴν τῶν ἐκλεκτῶν τοῦ Θεοῦ. Πόθος, καλῶς συναισθανθεὶς καὶ πρὸς τὴν Θεότητα ἀνατεθεὶς, ἀπαλείφει πολλὰ ἁμαρτήματα, ἔστιν ὅτε δὲ καὶ ἐγκλήματα. Ἡ ψυχὴ, ἐλαφρυνθεῖσα, ἀνέρχεται ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν ἀγγέλου τινός, ἐν ὡρισμένῃ στιγμῇ προσερχομένου, ὅπως συλλέξῃ τὴν διάπυρον φλόγα, τὴν ἐκ πόθων κατατηκομένην. Τὰ νέφη ἡμιανοίγουσι· φῶς δ' ἐκθαμβοῦν ἀναλάμπει. Παντα-

χόθεν χαρά, εἰρήνη, ἡ ἀκτινοβόλος εἰρήνη, ἡ ἀπόλαυσις τοῦ Ἀπείρου.

Θέαμα λαμπρὸν παρίσταται εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς ψυχῆς· τοπεῖα θελκτικά, φωτιζόμενα ὑπὸ φωτὸς ἡδέος, μαγικοῦ, διερχομένου ἐν εἴδει λεπτοῦ ἀρώματος· αἱ αἰσθήσεις φαίνονται ἀποτελοῦσαι μίαν μόνην αἴσθησιν, βλέπουσαν, αἰσθανομένην, ἀκούουσαν, ἁπτομένην, ἀπολαύουσαν ἀρρήτων ἡδυπαθειῶν.

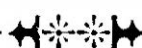
Ὅμιλοι εὐτυχῶν συνέρχονται πανταχόθεν εἰς σταθμὸν ἰδεώδη, ἔνθα οὐδεμία ἄλλη ἀνάγκη καθίσταται ἐπαισθητὴ ἢ ἡ τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἡδείας λειτουργίας τοῦ Θεοῦ.

Ἐκεῖ κατεργάζονται αἱ ἀποστολαί, πρὸς ἐπιτάχυνσιν τῆς θείας βασιλείας ἐφ' ὅλου τοῦ κόσμου· οὗτος δὲ εἶνε ὁ μοναδικὸς σκοπὸς πρὸς ὃν τείνουσιν ὅλοι οἱ ἀγῶνες. Ἐκεῖ συσκέπτονται οἱ ἥρωες τοῦ ἀπείρου, ἀπονέμοντες ἑκάστῳ ὃ ἔργον ἀναλαμβάνει νὰ ἐπιτελέσῃ. Ἐκεῖ συζητοῦνται αἱ ἐπὶ τῆς γῆς ἐπιτελεσθησόμεναι ἀναμορφώσεις· ἀναμορφώσεις τιθέμεναι πρότερον ἐκεῖ ἄνω εἰς ψηφοφορίαν, πρὶν ἢ προβληθῶσιν ἐνώπιον τῶν νομοθετῶν ἐδῶ κάτω. Οἱ κάτοικοι τῆς γῆς δὲν ἀπομονοῦνται ἐν ταῖς ἐργασίαις των, ἀπεναντίας βοηθοῦνται, νουθετοῦνται, ἐμπνέονται. Νομίζει τις ἐδῶ ὅτι κατέστη κάτοχος ἰδέας τινὸς ἐξαιρέτου, ἐνῷ πράγματι ἡ ἰδέα αὕτη τῷ ὑπηγορεύθη ἄνωθεν.

Ὑφίσταται λοιπὸν μηχάνημά τι (va et vient) λειτουργοῦν καὶ πηγαινοερχόμενον ἀδιακόπως μεταξὺ τοῦ Ἀπείρου καὶ τοῦ γηΐνου· θὰ γνωσθῇ δὲ τοῦτο καὶ ἐκτιμηθῇ ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον καθόσον ἐξαπλοῦται ἡ διδασκαλία.

Ἡ ἐπέκτασις δὲ τῆς διδασκαλίας ταύτης προδιεχαράχθη ἐν τῷ θείῳ σχεδίῳ. Εὐτυχεῖς οἱ μὴ παρεμποδίζοντες ταύτην· εὐτυχέστεροι οἱ συντελοῦντες πρὸς τὴν ἐπέκτασιν τῆς διδασκαλίας· ἡ ζωὴ τῆς εἰρήνης εἶνε ἤδη ἐξησφαλισμένη ἀπὸ ἐδῶ κάτω.

(Ἐκ τῆς παρισινῆς "Le Spiritisme„ τοῦ Ἰουνίου ἐ. ἔ.)

3η ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Ἐγκεφαλῖτις

Ἡ ἐγκεφαλῖτις, ἀποκαλουμένη συνηθέστερον παρὰ τοῖς παισὶ μηνιγγῖτις, προέρχεται ἐξ ὀξείας φλογώσεως τῶν μηνίγγων, δηλ. τῆς τριπλῆς μεμβράνης, τῆς περικυκλούσης τὸν ἐγκέφαλον. Συμβαίνουσι πολλαὶ ἐξιδρώσεις κατὰ μῆκος τῶν ἀγγείων τῶν μηνίγγων· ὅταν δὲ τὸ νόσημα προ-

χωρήση, μεταβάλλονται αὗται εἰς συλλογὰς πύου καθισταμένας μικρὰ αποστήματα. Αἱ μήνιγγες συγκολλῶνται ἐνίοτε πρὸς τὸν ἐγκέφαλον, ὅστις καὶ αὐτὸς δυνατὸν νὰ παρουσιάσῃ ὡσαύτως ἴχνη φλογώσεως.

Ἡ νόσος παρουσιάζει δύο περιόδους διακριτικάς: 1ον τὴν περίοδον τῆς διεγέρσεως, 2ον τὴν περίοδον τῆς καταπτώσεως. Ἡ πρώτη χαρακτηρίζεται ἐκ λίαν ὀξυνηρῶν πόνων τῆς κεφαλῆς, ἐκ σφοδρᾶς θερμότητος τοῦ μετώπου, ἐξ ἀϋπνίας, νυγματώδους πόνου εἰς τὸ βάθος τῶν ὀφθαλμῶν, βόμβου τῶν ὤτων, ρίγους, παρακολουθουμένου ὑπὸ πυρετοῦ, παραφροσύνης, ἐμέτων, δυσκοιλιότητος, καὶ, ἐνίοτε, ὑπὸ σπασμῶν· ἡ δευτέρα, ἐκ νυσταλγίας, ἐπιβρανδύσεως τοῦ σφυγμοῦ, παραλυσίας τῶν ὀφθαλμῶν καί τινων μυῶν, δυσκολίας περὶ τὴν κατάποσιν, κώματος.

Ἡ νόσος αὕτη εἶνε λίαν σοβαρὰ, ὁ δὲ ἰατρὸς δὲν τὴν θεραπεύει σχεδὸν πάντοτε. Κατὰ τὴν πρώτην περίοδον τῆς ἀναπτύξεώς της, ὁ μαγνητισμὸς καλῶς ἐφαρμοζόμενος, δύναται νὰ διασώσῃ τὰ 4]5 τῶν νοσούντων· κατὰ τὴν β΄., αἱ πιθανότητες ὀλιγοστεύουσι παρὰ πολὺ, καθότι συμβαίνουσι βλάβαι εἰς τὸν ἐγκέφαλον, καθιστάμεναι ἀνίατοι σχεδὸν πάντοτε. Κἂν δὲ θεραπευθῇ ὁ νοσῶν, καθίσταται συνήθως βλὰξ, κωφὸς, τυφλὸς, ἐπιληπτικὸς ἢ ἀνίκανος.

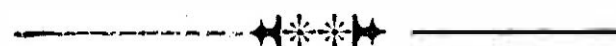
Ἡ περίστασις καθίσταται λίαν δυσχερὴς, καθότι δὲν δύναταί τις νὰ μαγνητίσῃ πολύ. Θέτομεν ἐπὶ τοῦ μετώπου τὰς χεῖρας, βυθίζοντες αὐτὰς πολλάκις ἐντὸς ὕδατος ψυχροῦ ἢ, κατὰ προτίμησιν, ἐντὸς ὕδατος sédative, ἐπιθέτοντες τὴν μὲν δεξιὰν ἐπὶ τοῦ ἰνίου καὶ τοῦ ἀριστεροῦ μέρους, τὴν δ᾽ ἀριστερὰν ἐπὶ τοῦ μετώπου καὶ τοῦ δεξιοῦ μέρους, πρὸς καταπραΰνσιν.

Φυσήματα ψυχρὰ ἐπὶ τοῦ μετώπου· ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐμφυσήσεις θερμὰς ἐφ᾽ ἁπάσης τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐγκεφάλου, ἰδίως δ᾽ ἐπὶ τοῦ ἰνίου καὶ τοῦ ἀριστεροῦ μέρους· passes λίαν βραδέα δι᾽ ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν ἐκ τῶν δύο μερῶν τῆς κεφαλῆς, ἀρχόμενα ἐκ τοῦ μέσου τοῦ μετώπου, διερχόμενα ὄπισθεν τῶν ὤτων καὶ κατερχόμενα κατὰ μῆκος τῶν βραχιόνων. Ἐπιθέτομεν τὴν ἀριστερὰν ἐπὶ τοῦ μετώπου, διὰ δὲ τῆς δεξιᾶς ἐπιτελοῦμεν passes λίαν βραδέα, μετὰ ἐλαφρᾶς μαλάξεως διὰ τοῦ ἄκρου τοῦ δακτύλου, ἀρχόμενοι ἀπὸ τοῦ ἰνίου καὶ κατερχόμενοι μετὰ τὸ μῆκος τῆς σπονδυλικῆς στήλης μέχρι τοῦ κάτω μέρους τῆς ὀσφύος. Δυνάμεθα ἐπίσης νὰ μαλάσσωμεν ἐλαφρῶς διὰ τοῦ ἄκρου τῶν δακτύλων. Passes ἐγκάρσια ἐπὶ τοῦ μετώπου· passes ἐπιτροχάδην ἀπὸ τῆς κεφαλῆς πρὸς τοὺς πόδας, πρὸς ἕλκυσιν πρὸς τὰ ἄκρα καὶ πρὸς ἀπαλλαγὴν τῆς κεφαλῆς.

Ἐν τῷ μέσῳ τῶν συνεδριάσεων— αἵτινες δέον νὰ ὦσι μακραὶ καὶ ἐπανειλημμέναι—δέον νὰ ἐπιθέτωμεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ἀνὰ πέντε λεπτὰ, ἐπιθέματα ἐξ ὕδατος ἐλαφρῶς sédative, ψυχροῦ καὶ κατὰ κόρον μαγνη-

τισμένου καὶ νὰ τὰ ἀνταλλάσσωμεν ἐναλλὰξ διὰ τῶν μαγνητῶν, ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μὲν πρὸς καταπραΰνσιν, ἐπὶ τοῦ στομάχου δὲ καὶ τῶν ἐντοσθίων πρὸς διέγερσιν. Ποτά, τροφάς, κλείσματα μαγνητισμένα.

Κατὰ τὴν δευτέραν περίοδον τῆς ἀσθενείας, ἂν ὑπάρχῃ ἀκόμη ἐλπίς, πρέπει νὰ διεγείρωμεν τὸν ἐγκέφαλον, ὡς εἴπομεν ἤδη διὰ τὸν στόμαχον καὶ τὰ ἐντόσθια. Δὲν ἐπιτελοῦμεν δὲ πλέον passes ἐγκάρσια ἐπὶ τοῦ μετώπου, ἀλλ᾽ ἐπιθέτομεν τὰς χεῖρας βεβρεγμένας ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, τὴν μὲν δεξιὰν ἐπὶ τοῦ μετώπου καὶ τοῦ δεξιοῦ μέρους, τὴν δ᾽ ἀριστερὰν ἐπὶ τοῦ ἰνίου καὶ τοῦ ἀριστεροῦ μέρους. Ἐμφυσήσεις θερμὰς ἐφ᾽ ὅλης τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐγκεφάλου καὶ ἰδίως ἐπὶ τοῦ μετώπου καὶ τοῦ δεξιοῦ μέρους· passes διεγερτικὰ διὰ τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ στομάχου· passes ἐπιτροχάδην ἀπὸ τῆς κεφαλῆς πρὸς τοὺς πόδας.

ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ

Γραίας ἑξηκοντούτιδος εἰς νεάνιδα ὡραίαν.

Ὅτε διέτριβον εἰς Πετρούπολιν, εἶχον ἀναγράψει μεταξὺ τῶν σημειώσεών μου τὴν ἑπομένην ἱστορίαν ἣν πιστῶς σᾶς ἐπιστέλλω ἐκτὸς τῶν ὀνομάτων, μὴ ἐπιτρεπόντων τὸ τοιοῦτο τῶν ἐνδιαφερομένων.

Κυρία τις ἐκ τῶν πέριξ τῆς Μόσχας (ἡ κ. Ν. τὸ γένος W.) ἡλικίας ἐτῶν 60 ἔπασχεν ἀπὸ πολλοῦ. Τῆς ἐπισήμου ἰατρικῆς μὴ δυνηθείσης νὰ ἐπιφέρῃ θεραπείαν τινά, ὁ ἀδελφός της ὑπέθεσεν ὅτι αὕτη κατείχετο ὑπὸ σφοδρᾶς δαιμονικῆς κατοχῆς. Ἀπηυθύνθη ὅθεν δι᾽ ἐπιστολῆς του πρὸς τὴν ἐν Παρισίοις „Πνευματιστικὴν Ἑταιρίαν“ περιγράψας τὴν κατάστασιν τῆς ἀδελφῆς του καὶ ἐκζητήσας συμβουλήν τινα. Ἔλαβεν ἀπάντησιν ὅτι ἔπρεπε νὰ ὁδηγήσῃ τὴν ἀσθενῆ εἰς Παρισίους, ἀλλ᾽ ἐπειδὴ δὲν ἠδύνατο νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τοῦτο, ἔγραψε πρὸς τὸν ἐν Πετρουπόλει πνευματιστικὸν σύλλογον, οὗτινος ἤμην μέλος, ἐπισυνάψας τὴν ἐκ Παρισίων ἀπόφανσιν. Ἐκτὸς τῶν τρομερῶν καὶ ἐκτάκτων ὀδυνῶν συνέβαινε τῇ πασχούσῃ καὶ φαινόμενόν τι ἐκ τῶν σπανιωτάτων, τὸ φαινόμενον τῆς μεταμορφώσεως. Ὁ εἰρημένος σύλλογος ἀπεφάνθη ἐπίσης, ὅτι ἐπρόκειτο περὶ κατοχῆς, συμβουλεύσας τὸν Κ. W. νὰ μεταφέρῃ τὴν ἀσθενῆ εἰς

Πετρούπολιν. Οἱ δύο ἀδελφοὶ διέμειναν ἐκεῖ τῷ 1866 περὶ τοὺς τρεῖς μῆνας, καθ' οὓς ἡ Κα Ν. ἀνεκουφίσθη λίαν πολὺ τῶν πόνων της, θεραπευθεῖσα καὶ ἀπὸ τὴν κατοχήν.

Ἀμφότεροι οἱ ἀδελφοὶ παρέστησαν πολλάκις εἰς τὰς συνεδρίας μας, ὁ δὲ Κ. W. μᾶς περιέγραψε τὸ φαινόμενον τῆς μεταμορφώσεως ὡς ἑξῆς:

„Τὸ 1865 ὡδήγησα τὴν ἀδελφήν μου εἰς Μόσχαν, χάριν τῆς ὑγείας της: συχνάκις κατελαμβάνετο ὑπὸ ἰλίγγου καὶ ρεμβασμοῦ καὶ ἔπιπτε κατὰ τῶν ἐπίπλων καὶ κατὰ γῆς. Ὅτε ποτὲ ἐπανῆλθον ἔκ τινος ἐκδρομῆς, ἡ ὑπηρέτρια (νεᾶνις ὀρφανή, ἣν ἡ Κ. Ν. ἠγάπα πολὺ) εἰσώρμησεν εἰς τὸ δωμάτιόν μου κλαίουσα καὶ διηγουμένη ὅ,τι εἶχε συμβῆ εἰς τὴν κυρίαν της, μετὰ τρόμου καὶ συγκινήσεως.

„Εὗρον τὴν ἀδελφήν μου καθημένην κατὰ γῆς, φέρουσαν ὑποκάμισον λεπτοῦφαντον, λίαν κομψόν, πεποικιλμένον διὰ κεντημάτων καὶ περικοσμούμενον ἐκ τριχάπτων, αὐτὴν δὲ τὴν ἰδίαν μεταβεβλημένην εἰς νεάνιδα ὡραίαν, ὅπως τὴν εἶχον γνωρίσει κατὰ τὴν νεότητά της· εἶχε λευκότητα ἐκλάμπουσαν, ὤμους καὶ βραχίονας ὡραίους καὶ παχουλούς, στῆθος νεάνιδος, στρογγύλον καὶ διαφαινόμενον ἐκ τοῦ ἑνὸς μέρους, καθότι τὸ ὑποκάμισον εἶχε διολισθήσει ἐκ τοῦ ὤμου, κόμην λιτὴν καὶ ἀνεπιλήπτως μελάγχρουν ἐφαίνετο δ' αὐτὴ αὕτη ἐν ἐκστάσει, θαυμάζουσα ἑαυτὴν ἐντὸς τοῦ ἀπέναντι αὐτῆς τοίχου· παρετήρησα καλῶς αὐτὰς τὰς ἀλλοκότους λεπτομερείας και διὰ τῶν διόπτρων μου ἔτι. Ἡ ὀπτασία ἤρξατο εἶτα ἐξαφανιζομένη, εἶδον δὲ τὴν ἀδελφήν μου καθημένην κατὰ γῆς πάντοτε, ἀλλ' ὡς τὴν εἶχον ἀφήσει πρὸ τῆς ἐξόδου μου, δηλ. γραῖαν ἐρρυτιδωμένην, φέρουσαν λευκὸν μεσοφούστανον καὶ ἐπανωφόριον ἐκ πρασίνου βελούδου κομβωμένου μέχρις ἄνω· τὴν ἔλαβον ἐκ τῆς χειρὸς καὶ τὴν ἀνήγειρον. Τὴν ἠρώτησα δὲ τότε ἂν εἶχεν ὑποκάμισα κεντημένα καὶ ἐκ τριχάπτου· ἀπήντησεν ὅτι ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν δὲν εἶχε πλέον τοιαῦτα. Ἡ ὑπηρέτρια διηγήθη, ὅτι ἡ Κ. Ν. καταληφθεῖσα ὑπὸ παραζάλης κατέπεσε καὶ ἐκάθησε κατὰ γῆς καὶ ὅτι προσεπάθησε νὰ τὴν ἀνεγείρῃ, ἀλλὰ τρομάξασα ἐπὶ τῇ ἐπελθούσῃ μεταμορφώσει ἔσπευσε νὰ μὲ εἰδοποιήσῃ."

Ἐρωτηθείσης καὶ τῆς Κ. Ν. περὶ αὐτοῦ τοῦ φαινομένου, μᾶς εἶπεν: Εἶχον καταληφθῆ ὑπὸ παραζάλης· ἐνθυμοῦμαι μόνον ἀμυδρῶς πως, ὅτι παρετήρουν ἐμαυτὴν ἐντὸς καθρέπτου νεαρὰν ὡς ἄλλοτε· ἦτο ὡσεὶ ὄνειρον· μετὰ τὴν ἀφύπνισίν μου οὕτω τὸ εἶχον θεωρήσει λίαν ἐσφαλμένως.

Ὁ ἀδελφὸς καὶ ἡ ἀδελφὴ ἐγκατέλιπον τὴν Πετρούπολιν ἀφοῦ μᾶς ηὐχαρίστησαν διά τε τὴν ἐκ τῆς νόσου ἀπαλλαγὴν καὶ τὰς ἀδελφικὰς περιθάλψεις μας.

Ταῦτα ἀνεῦρον μεταξὺ τῶν σημειώσεών μου καὶ τὰ θέτω εἰς τὴν διάθεσίν σας.

Κόμης Η. STECKI

(*Ἐκ τῆς παρισινῆς Ἐπιθεωρήσεως τῶν ψυχολογικῶν σπουδῶν τοῦ Ἰουνίου ἐ. ἔ.*)

Σ. Ν. Π. Καὶ ἐν Σμύρνῃ παρετηρήθη παρόμοιον φαινόμενον μεταμορφώσεως περὶ τὴν ἰδίαν ἐποχήν, καθ' ἃ ἐπιστέλλει ὁ συγγραφεὺς E. R. de Giustiniani.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΕΚ ΤΟΥ ΑΟΡΑΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Διατί ὁ Θεὸς ἐπιτρέπει τὸ δεινοπαθεῖν καὶ σαρκοβορεῖν.

Εἷς τῶν βαθέως καταθλιβόντων τὸν σκεπτικὸν νόμον τῆς φύσεως εἶνε ὁ τῆς δεινοπαθείας. Διατί ὁ Θεὸς νὰ ἐπιτρέπῃ νὰ ὑποφέρωσι τὰ πλάσματά του; Εἶνε λοιπὸν καὶ τοῦτο τάξις καὶ ἀγαθότης;

Ὅσον ἀφορᾷ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, ἡμεῖς δυνάμεθα νὰ νικήσωμεν τὴν δεινοπάθειαν διὰ τῆς ἰδίας μας θελήσεως· ὁ ἄγριος, καίτοι περισκυθιζόμενος, οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν διακόπτει τὸ πολεμικόν του ᾆσμα· οἱ χριστιανοὶ μάρτυρες οὕτω καλῶς ἐγίνωσκον ν' ἀποχωρίζωσι τὴν ψυχὴν ἀπὸ τοῦ σώματός των (διότι ἡ ψυχὴ ὑποφέρει), ὥστε, καίτοι τῶν δημίων ἐπιβαλλόντων αὐτοῖς τὰς τρομερωτέρας τῶν βασάνων, αὐτοὶ οὐδεποσῶς ἀπέβαλλον τὸ μειδίαμα ἀπὸ τῶν χειλέων των. Ὅσον ὅμως ἀφορᾷ εἰς τὰ ζῶα, τὰ ὁποῖα ἀλληλοτρώγονται, θὰ ζητήσωμεν τὴν ἀπάντησιν εἰς ἑτέραν ἀποκάλυψιν γενομένην παρά τινος Π ν ε ύ μ α τ ο ς πρὸς τὸν Λ. δὲ-Τουρέϊλ, ἀξιωματικὸν τοῦ ναυτικοῦ, ἀναγεγραμμένην ἐν τῷ βιβλίῳ ὑπὸ τὸν τίτλον „La réligion fusionienne". Ἰδοὺ δὲ ἀπόσπασμά τι:

Ἐδέησεν ἡ ἐλευθερία ν' ἀναπτύσσηται ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἐν τῷ ὄντι τῷ καλουμένῳ ν' ἀπολαύῃ αὐτῆς καὶ νὰ καθίσταται τὸ ὂν δημιούργημα τοῦ ἰδίου ἑαυτοῦ του. Τούτου ἕνεκα ὁ Θεὸς ἔγνω ἵνα ὁ ἄνθρωπος ἀπάρξηται ἀπὸ τῆς ἐλαχίστης καταστάσεως. Ἂν ὁ Θεὸς ἤθελε δώσει εἰς τὸν ἄνθρωπον, κατὰ τὴν πλάσιν του, τὸ φῶς, τὴν σοφίαν, τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἐλευθερίαν, ὁ ἄνθρωπος θὰ ἦτο αὐτὸς ὁ Θεός. Πλάνη τὸ πιστεύειν ὅτι ὁ Θεὸς ἠδύνατο νὰ δημιουργήσῃ ὂν νοῆμον καὶ σοφὸν χωρὶς αὐτὸ τὸ ὂν νὰ μάθῃ τὴν ἀλήθειαν διὰ τῆς π ε ί ρ α ς. Πλάνη τὸ πιστεύειν ὅτι δύναταί τις ν' ἀγαπήσῃ, χωρὶς νὰ σ υ ν α ι σ θ α ν θ ῇ αὐτὸς ὁ ἴδιος τὴν ἀγάπην. Πλάνη τὸ λέγειν ὅτι δύναταί τις νὰ ᾖ ἐλεύθερος, ὅταν ἐνεργῇ διὰ τῆς

π α ρ ο ρ μ ή σ ε ω ς τοῦ ἄλλου. Ἵνα ὁ ἄνθρωπος σκέπτηται δέον νὰ δημιουργήσῃ αὐτὸς ὁ ἴδιος τὴν σκέψιν του· ἵνα συλλογίζηται, δέον νὰ διαπλάσῃ τὸ λογικόν του· ἵνα ἀγαπᾷ, δέον νὰ διαπλάσῃ τὴν ἀγάπην του· ἵνα ᾖ ἐλεύθερος, δέον νὰ πλάσῃ τὴν ἐλευθερίαν του. Ὁ ἄνθρωπος ὀφείλει νὰ συγκρατήσῃ ἑαυτὸν ἐν τῇ γνώσει, ἀπαρχόμενος ἀπὸ τοῦ ἀσυνειδήτου, νὰ συγκροτήσῃ ἑαυτὸν ἐν τῷ φωτὶ ἀπαρχόμενος ἀπὸ τῆς σκοτίας, νὰ συγκροτήσῃ ἑαυτὸν ἐν τῇ ἀληθείᾳ, διερχόμενος διὰ τῆς πλάνης, ἐν τῇ ἀγάπῃ, κατερχόμενος ἐκ τῆς ἀδιαφορίας, ἐν τῇ ἰσχύϊ καὶ ἐλευθερίᾳ, καταρχόμενος ἐκ τῆς ἀδυναμίας καὶ τοῦ παθηματικοῦ.

Πῶς δ' ὅλα ταῦτα! Ὁ ἄνθρωπος ἄρχεται τωόντι ἀπὸ τῆς ἀδυναμίας καὶ τοῦ παθηματικοῦ ἐν τῷ ὀ ρ υ κ τ ῷ· ὀργανίζεται ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς Προνοίας ἐν τῷ φ υ τ ι κ ῷ· κτᾶται ἀνεπαισθήτως τὴν δύναμιν τῆς αὐθορμήτου κινήσεως καὶ τοῦ αἰσθήματος, ὅταν γεννᾶται ζ ῶ ο ν· εἶτα δὲ διὰ τῆς δυνάμεως τοῦ α ἰ σ θ ά ν ε σ θ α ι, παρακολουθουμένης ὑπὸ τοῦ α ἰ σ θ ή μ α τ ο ς τ ῆ ς σ υ ν τ η ρ ή σ ε ω ς, τῆς ἀνάγκης τοῦ τρώγειν καὶ τοῦ ἀναπαράγεσθαι, πλάσσει ἑαυτῷ βαθμηδὸν καὶ ἐν τῷ φωτὶ, τὴν σοφίαν, τὴν ἀγάπην, τὴν ἰσχύν, τὴν ἐλευθερίαν. Ἀλλ' ἵνα ἀφιχθῇ εἰς αὐτὸ τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο ἐπάναγκες νὰ διατρέξῃ ὁ ἄνθρωπος ὅλην τὴν ζωϊκὴν σειράν, τὴν ὡσεὶ χοάνην τυγχάνουσαν, ἐν ᾗ κατεργάζεται καὶ δι' ἧς τελεσιουργεῖται ἐν αὐτῷ ἡ σύνθεσις. Ἕκαστον εἶδος ἐδέησε νὰ προετοιμάσῃ αὐτῷ τὸν φόρον τοῦ ἐνστίκτου του. Τὸ ἔνστικτον τῶν ζώων ἐδέησε λοιπὸν νὰ ᾖ κατὰ προϊόντα λόγον, διότι οὐκ ἦν ἄλλως γενέσθαι ἐν μέσῳ ζωῆς ἐσπαρμένης ἐκ συμφορῶν· ἄνευ τῆς προοδευτικότητος τοῦ ζώου, τὸ ἔνστικτον θὰ ἐτύγχανε πολλάκις προσκόπτον, τὰ δὲ ὄντα δὲν θὰ ἠδύναντο νὰ ζήσωσιν. Ἀλλ' αὐτὴ ἡ πρόοδος δὲν προέρχεται ἐκ Θεοῦ· προέρχεται ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἰδίου ὄντος· εἶνε αὕτη ἔργον του, δημιούργημά του, μέρος τι ἑαυτοῦ ὅπερ ἐπιπροσθέτει ὁ ἴδιος πρὸς ὅ,τι ὁ Θεὸς τῷ παρέχει, καὶ ὅπερ σχηματίζει π ρ ο σ ω π ι κ ό τ η τ ά τ ι ν α ζ ω ϊ κ ὴ ν ἢ ἀ ν θ ρ ω π ί ν η ν ἀπέναντι τ ῆ ς θ ε ί α ς π ρ ο σ ω π ι κ ό τ η τ ο ς. Τὰ μέσα δὲ δι' ὧν τὸ ὂν ἐπιτελεῖ τὴν διάπλασίν του εἶνε αἱ φυσικαὶ ἀνάγκαι: ἡ δύναμις τοῦ αἰσθάνεσθαι καὶ ἡ ἀνάγκη τοῦ διατηρεῖσθαι. Διὰ τῆς δυνάμεως τοῦ αἰσθάνεσθαι τὸ ὂν διαπιστοῦται ἐν τῇ ζωῇ, εἶνε ἐπιδεκτικὸν ἡδυπαθείας καὶ δεινοπαθείας. Διὰ τοῦ αἰσθήματος τῆς διατηρήσεως προσκολλᾶται μὲν πρὸς τὴν ὕπαρξιν συνέλκον τὴν διατηροῦσαν καὶ ἀναπτύσσουσαν αὐτὸ ἡδυπάθειαν, ἀποκρούει δὲ τὴν καταστρέφουσαν αὐτὸ δεινοπάθειαν. Διὰ τῆς ἀνάγκης τοῦ πίνειν, τρώγειν καὶ ἀναπαράγεσθαι, παρορμᾶται διηνεκῶς πρὸς τὴν ἔξοδόν του ἐκ τῆς ἀπαθείας, ἐν ᾗ θὰ ἐβυθίζετο ἄνευ αὐτῆς τῆς ἀνάγκης. Μετ' οὐ πολὺ ἀρχίζει νὰ διακρίνῃ τὸ καλὸν καὶ τὸ κακόν, νὰ

προτιμᾷ τὸ ἓν τοῦ ἑτέρου. Θέλον δὲ νὰ διατηρηθῇ διασκέπτεται τὸν πρὸς τοῦτο τρόπον, πρὸ πάντων ὁπόταν ἡ ζωὴ διατελῇ ἐν κινδύνῳ.

Τὰ αἴτια ἅτινα κινοῦσι τὰ ὄντα νὰ προφυλάττωνται τῆς καταστροφῆς καὶ τῆς δεινοπαθείας εἶνε ἰσχυρὰ ἐνεργὰ αἴτια, παρεμποδίζοντα τὸ ἀποκοιμᾶσθαι ἐν τῷ ἀρχικῷ αὐτῶν ἐνστίκτῳ καὶ ἐξαναγκάζοντα πρὸς τὸ διαπλάσσειν αὐτὰ ἑαυτὰ ἐν τῷ αὐθορμήτῳ. Μεταξὺ αὐτῶν τῶν αἰτίων συγκαταλέγεται καὶ ἡ ἀνάγκη, ἐν ᾗ εὕρηνται τὰ διάφορα εἴδη, τοῦ ἀλληλοτρώγεσθαι. Ἄνευ αὐτῆς τῆς ἀνάγκης τὰ ζῶα, μὴ ἔχοντα τί νὰ φοβηθῶσιν ἐκ φυσικοῦ θανάτου, οὕτινος οὐδεμίαν ἰδέαν ἔχουσι, δὲν θὰ προσεπάθουν νὰ προφυλάττωνται· θὰ διέμενον ἐν ἀκινησίᾳ ἐν τῷ ἀρχικῷ τρόπῳ τοῦ εἶναι, πρὸ πάντων ἂν ἕκαστον αὐτῶν εὕρισκεν εὐχερῶς τὰ τῆς διατροφῆς, κατὰ συνέπειαν δὲ οὐδέποτε θὰ ἐπετέλουν οὐδεμίαν πρόοδον. Ὁλόκληρος ἡ ζωή των θὰ διήρχετο ἐν τῷ τρώγειν, πίνειν, κοιμᾶσθαι, χωνεύειν, ἀναπαράγειν, γηράσκειν καὶ ἀποθνήσκειν ἀσυνειδήτως. Ἀπεναντίας, διὰ τοῦ γενικοῦ νόμου δι' οὗ ἅπαντα τὰ ὄντα ζῶσι τὰ μὲν ἐκ τῶν δέ, δεσπόζει ἐφ' ἁπάσης τῆς ζωϊκῆς σειρᾶς ἡ μεγίστη αὕτη τῶν ἀντιζηλιῶν. Ὅλα τὰ εἴδη ὀφείλουσι νὰ ἐφευρίσκωσι μέσα, δόλους, τὰ μὲν ὅπως καταλαμβάνωσι τὴν λείαν των, τὰ δὲ ὅπως ἀποφεύγωσι νὰ συλλαμβάνωνται καὶ νὰ κατατρώγωνται. Δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου τὸ μὲν ἔνστικτον ἀναπτύσσεται καὶ μεταβάλλεται εἰς νοημοσύνην, τὰ δὲ ἄτομα μεταβιβάζουσιν εἰς τὸ γέννημά των ἐν τῇ ἀναπαραγωγῇ τὴν τελειοποίησιν τοῦ ἐνστίκτου. Ὁπόταν δὲ τὸ ζῶον ἀφιχθῇ βαθμηδὸν εἰς τὸ κατακόρυφον τῆς σειρᾶς του, ὁπόταν καταστῇ ἄνθρωπος, κληρονομεῖ τότε ἐξ ἁπάσης τῆς κατεργασίας τῶν ὄντων, ὧν τυγχάνει ἡ σύνθεσις.

Οὕτω τὰ πράγματα, ἅπερ οἱ μὴ ἐννοοῦντες τὰ μυστήρια τῶν προνοιακῶν νόμων θεωροῦσι γενικῶς ὡς κακόν τι, αἱ φυσικαὶ ἀνάγκαι, τυγχάνουσιν ἴσα ἴσα τὰ αἴτια τοῦ καλοῦ, καθὸ σκοποῦντα τὴν διάπλασιν ὄντος τινὸς νοήμονος καὶ ἐλευθέρου ἀφ' ἑαυτοῦ του, ὅπερ εἶνε τὸ μὴ περαιτέρω τῆς τελειότητος.

Ἄλλως τε, ἀφ' ἧς ὁ Θεὸς ἔπλασε τὴν ζωήν, ἔδει νὰ πλάσῃ ὡσαύτως τὸν θάνατον, ἄνευ τοῦ ὁποίου, τῶν ὄντων γεννωμένων ἀείποτε καὶ μὴ θνησκόντων, ἡ ἐπιφάνεια τῆς γῆς, τὸ βάθος τῶν θαλασσῶν καὶ τὰ πεδία τῆς ἀτμοσφαίρας θὰ ἐπληροῦντο μετ' οὐ πολὺ καὶ θὰ ἔλειπεν ἡ θέσις διὰ πᾶν ἄλλο νέον πλάσμα. Ἂν δὲν ὑπῆρχον τὰ σαρκοφάγα εἴδη ἵνα καθαρίζωσι τὴν γῆν, τὰ ὕδατα καὶ τὸν ἀέρα ἀπὸ τὰ πτώματα τῶν ζώων ἅτινα διηνεκῶς θνήσκουσι πανταχοῦ, οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι ἡ σῆψις των θὰ ἐπέφερεν ὀλέθρια ἀποτελέσματα· μετ' οὐ πολὺ ἡ ἀτμοσφαῖρα θ' ἀπέβαινεν ἐντελῶς ἀκατοίκητος. Ἀναγκαία ἄρα ἡ ὕπαρξις τῶν ζωοφάγων

ἅτινα εἶνε ἀληθῆ κοιμητήρια φορητὰ ἔνθα τὰ σώματα τῶν θνησκόντων ζώων συλλέγονται καὶ ὑποβάλλονται εἰς τὸν μετασχηματισμόν των.

Οὕτως ὁ Θεὸς διευκολύνει εἰς τὴν οὐσίαν τοῦ πλανήτου τὴν δύναμιν τοῦ παράγειν τὴν ποικιλίαν τῶν εἰδῶν καὶ τῶν προσώπων ἐν ἀπροσδιορίστῳ ἀριθμῷ, ὠθεῖ τὰ εἴδη πρὸς τὴν ἑαυτῶν τελειοποίησιν διὰ τῆς διεγέρσεως τοῦ ἐνστίκτου, ἐξαναγκάζει τὸ ζῶον νὰ διαπλάσῃ αὐτὸ ἑαυτό, τὴν ἰδίαν ἀτομικότητα, ἄγει αὐτὸ εἰς τὴν ἐν ἑαυτῷ κατεργασίαν τῆς ἀνθρωπίνης προσωπικότητος, πραγματοποιεῖ τὸ ἄπειρον ἐν τῷ πεπερασμένῳ μετὰ θαυμασίας τάξεως καὶ παρέχει εἰς τὴν παγκόσμιον πλάσιν ἅπασαν τὴν θαυμασίαν ἀνάπτυξίν της.

Ἀπόδειξις ἑτέρα ὅτι τὸ ἀλληλοβρώσκειν τῶν ζώων τυγχάνει ἀγαθὸν καὶ ὄχι κακὸν εἶνε τὸ ὅτι τὰ ἀπορροφητικὰ καὶ τὰ ἀπορροφούμενα ὄντα λειτουργοῦσι σχετικῶς τὰ μὲν πρὸς τὰ δέ, ὡς ἐργαστήρια χημείας, κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον ἐντελῆ, ἔνθα τὸ κατώτερον μεταβάλλεται καὶ ἀνέρχεται εἰς θέσιν ἀνωτέραν. Οὕτω τὸ φυτικὸν ἀπορροφᾷ καὶ ἀνυψοῖ τὸ ὀρυκτόν· τὸ ζῶον καταναλίσκει καὶ ἀνυψοῖ τὸ φυτικόν· ὁ ἄνθρωπος καταναλίσκει καὶ ἀνυψοῖ ἐν ἑαυτῷ ὅλα τὰ ὄντα τοῦ κόσμου του. Εἶνε ἡ μεγάλη ἀλχημεία, σκοποῦσα τὴν ἐν Θεῷ μεταμόρφωσιν παντὸς πράγματος.

Ὁπότε δ' ἐνίοτε συμβαίνει κατώτερόν τι ὂν νὰ καταναλίσκῃ ἀνώτερόν τι ὄν, τοῦτο συμβαίνει κατ' ἐξαίρεσιν καὶ παρὰ τὴν τάξιν· δὲν θὰ συνέβαινε δέ ποτε τοῦτο, ἂν ὁ ἄνθρωπος δὲν ἐμάγετο καθ' ἑαυτοῦ. Καθ' ἣν ἂν ἡμέραν οἱ ἄνθρωποι ἑνωθῶσιν ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ ἀγάπῃ, ὅλα τότε τὰ ζῶα τῆς γῆς θὰ σέβωνται καὶ ὑπακούωσιν εἰς τὸν λόγον ἑνὸς ἑκάστου, ὡς εἰς κυρίους.

Μένει τὸ ζήτημα τῆς ὀδύνης τῶν ὄντων, ἅτινα γίνονται βορὰ τῶν σαρκοφάγων. Ἀλλ' ἅπαντα τὰ ὄντα δὲν κέκτηνται τὸν αὐτὸν τοῦ αἰσθητικοῦ βαθμόν· ἡ αἴσθησις παρ' αὐτοῖς βαίνει ἐλαττουμένη βαθμηδὸν ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ τῆς ἐν τῇ κλίμακι τῶν ὄντων ἀνυψώσεως. Ἐκτὸς τούτου, ἅμα ὡς ἴδῃ τὸ ἀνίσχυρον ὄν, ὅτι δὲν ὑπάρχει πλέον πιθανότης νὰ ἐκφύγῃ ἀπὸ τὸ ἰσχυρότερον, καταλαμβάνεται ὑπὸ εἴδους τινὸς παραλυσίας, καθιστώσης αὐτὸ ἀναίσθητον καὶ ἀπαλλαττούσης αὐτὸ ἐκ τῶν πόνων. Συχνάκις δὲ μάλιστα, τὸ καταναλισκόμενον ὂν μαγνητίζεται. Ἐν τέλει, ἐκ κακοῦ τινος λίαν σμικροῦ, παράγεται καλόν τι ἀπείρως μέγα.

René CAILLIE

(Ἐκ τοῦ παρισινοῦ „L' Etoile" τοῦ Ἰουλίου ἐ. ἔ.)

ΔΥΟ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΤΟΥ ΓΛΑΔΣΤΩΝΟΣ

Περὶ τῆς διδασκαλίας τοῦ Πνευματισμοῦ

„Holmbury, Dorking, 8 Ἀπριλίου 1877

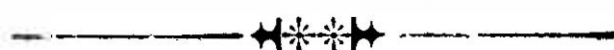
„Κύριε.— Οὐδὲν βλέπω τὸ ἀποτρέπον τὸν Χριστιανὸν τοῦ ἐνζητεῖν τὴν ἐξερεύνησιν τῆς πραγματικότητος τοῦ πνευματισμοῦ. Ἐπειδὴ ἀδυνατοῦμεν νὰ γνωρίσωμεν ἅπαντα, ὀφείλομεν νὰ γινώσκωμεν νὰ περιορίζώμεθα εἰς τὸ καλλίτερον καὶ ὠφελιμώτερον. Ἂν ἡ βάσις τοῦ Χριστιανισμοῦ φαίνεται τὴν σήμερον τόσῳ πολὺ κλονιζομένη, ὀφείλομεν νὰ ζητῶμεν ταπεινῶς τὴν ἐξέλεγξιν αὐτῆς τῆς βάσεως, καίτοι ἄλλως τε πεπεισμένος ὢν ὅτι ἡ βάσις τοῦ χριστιανισμοῦ εἶνε λίαν στερεὰ καὶ ὅτι ἡ νέα αὕτη διδασκαλία δὲν εἶνε ἄλλο τι ἢ φυτὸν νεωστὶ ἀναφυὲν ἐν τῷ θείῳ κήπῳ καὶ προωρισμένον νὰ ἀνθίσῃ. Ὅλως ὑμέτερος W. E. Gladstone."

„Λονδῖνον, 26 Ὀκτωβρίου 1878

„Κύριε, Markley, d Horsham,

„Ἀποδοκιμάζω καθολοκληρίαν τὴν ἀληθῆ ἢ προσποιητὴν περιφρόνησιν μεθ' ἧς πολλοὶ ὑποδέχονται τὰ πνευματιστικὰ φαινόμενα. Ἡ αὐθεντία αὐτῶν ἑδραιώθη πλέον καὶ δὲν μένει ἄλλο ἢ ἡ ἐξήγησις αὐτῶν καθ' ὅσον τοὐλάχιστον μᾶς εἶνε τὸ τοιοῦτο δυνατόν. Αἱ πολλαὶ ἀσχολίαι μου δέν μοι ἐπιτρέπουν νὰ ἐρευνήσω κατὰ βάθος αὐτὸ τὸ ζήτημα. Διατελῶ λοιπὸν ἐν ἱκανοποιουμένῃ ἐπιφυλάξει, οὐδόλως φοβούμενος μὴ ἡ πλάνη ὑπερτερήσῃ ἢ ἡ ἀλήθεια βλάψῃ. W. E. Gladstone"

(Ἐκ τῆς λονδινείου „Spiritualist".)

ΤΑΦΗ ΦΑΚΗΡΩΝ ΥΠΟ ΤΗΝ ΓΗΝ
ΕΠΙ ΠΟΛΛΟΥΣ ΜΗΝΑΣ
ΑΝΕΓΕΡΣΙΣ ΑΥΤΩΝ ΚΑΙ ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΤΟΥ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΥ

Γνωστὸν ὅτι ὁ δόκτωρ Τάννερ πρῶτος ἐπειραματίσθη ἐν Εὐρώπῃ τὴν τεσσαρακονθήμερον νηστείαν (ἣν ἐν τέλει οἱ ἰατροὶ ἠναγκάσθησαν μὲν ν' ἀναγνωρίσωσιν ὡς πραγματικὴν χωρὶς νὰ δυνηθῶσιν ὅμως εἰσέτι νὰ εὕρωσι τὸν λόγον) καὶ ὅτι μετέβη προπέρυσιν εἰς Ἀσίαν ἵνα ἐκμάθῃ καὶ τὸν τρόπον τοῦ νὰ θάπτεται ὑπὸ τὴν γῆν ἐπὶ πολλὰς ἑβδομάδας ἄνευ ποτοῦ, τροφῆς καὶ ἀέρος καὶ ν' ἀνεγείρηται εἶτα ὑγιής.

Πρὶν ἢ ἀφιχθῇ ὁ Τάννερ καὶ ἐνεργήσῃ τοὺς πειραματισμούς του, κρίνομεν καλὸν νὰ γνωρίσωμεν τοῖς ἀναγνώσταις καὶ ἄλλα παρομοίας φύσεως γεγονότα, καθὼς καὶ τὴν ἐξήγησιν τοῦ φαινομένου, κατὰ τὰς διακοινώσεις τῶν ἀοράτων.

Ὁ M Gregor ἀναγράφει ἐν τῷ συγγράμματί του „Ἱστορία τῶν Sikhs" τὰ ἑξῆς:

"Τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1837 φακήρης τις φθὰς ἐκ Λαχόρης διετείνετο ὅτι ἠδύνατο νὰ ἐνταφιασθῇ ἐπὶ μακρὸν χρόνον, κεκλεισμένος ἐντὸς κιβωτίου, ἄνευ τροφῆς καὶ ποτοῦ. Ὁ Ρουνζὴτ (διοικητὴς) ἀπιστῶν εἰς τὰ λεγόμενα τοῦ φακήρη συγκατετέθη ἐν τέλει νὰ ἐξελέγξῃ αὐτὸς ὁ ἴδιος τὸν πειραματισμόν. Ἐτέθη λοιπὸν ὁ φακήρης ἐντὸς ξυλίνου κιβωτίου, τεθέντος καὶ τούτου ὑπὸ τὴν γῆν· τὸ κιβώτιον εἶχε θύραν κλεισθεῖσαν διὰ κλείθρου· τὸ ὑπόγειον, ἐν ᾧ ἐτέθη, ἐγένετο ἐντὸς οἰκίας καὶ περιεφράχθη· ἡ θύρα δὲ τῆς οἰκίας ἐκλείσθη ὡσαύτως διὰ κλείθρου. Ἔξωθεν τῆς οἰκίας ἦτο τεῖχος ὑψηλὸν οὗτινος τὴν θύραν ἐτοίχισαν διὰ πλίνθων καὶ ἀργίλου. Τέλος δὲ ἔξωθεν τοῦ περιτειχίσματος τούτου ἐτέθη κουστωδία, εἰς τρόπον ὥστε οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ πλησιάσῃ εἰς τὰς οἰκοδομὰς ταύτας. Ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμερονύκτια διετηρήθη αὐστηροτάτη ἐπιτήρησις· μετὰ τὸ τέλος τῆς προθεσμίας ταύτης ὁ Μαχαραζὰχ παρακολουθούμενος ὑπὸ τοῦ ἐγγονοῦ του, ὑπὸ πολλῶν ἐκ τῶν ὑπασπιστῶν του, ὑπὸ τῶν στρατηγῶν Βεντούρα καὶ Βάδε καὶ ἐμοῦ αὐτοῦ προέβη εἰς τὴν ἐκταφὴν τοῦ φακήρου.

„Ἀπέσυρον τὰς πλίνθους καὶ τὴν λάσπην τῆς πρώτης θύρας, ἤνοιξαν τὴν θύραν τῆς οἰκίας καὶ τέλος τὴν τοῦ κιβωτίου, ἐν ᾧ ἔκειτο ὁ φακήρης περιτετυλιγμένος διὰ λευκοῦ ὑφάσματος καὶ καθήμενος ὀκλαδὸν μετὰ τῶν χειρῶν καὶ βραχιόνων ἐπὶ τῶν λαγόνων.

„Ἐπέχυσαν ἐν πρώτοις ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ποσότητά τινα ὕδατος θερμοῦ· ἔθηκαν εἶτα ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς κεφαλῆς θερμὴν ζύμην ἐξ ἄ τ τ α ς· ἀφῄρεσαν κατόπιν τὸ ἐπίπωμα, τὸ κλεῖον τῶν ἕνα τῶν ρωθώνων του δι' οὗ ἐνεφύσησαν δυνατά· ἠνέωξαν μετὰ ταῦτα τὸ στόμα· ἐπανέφερον τὴν ἐπὶ τοῦ οὐρανίσκου στερρῶς ἐστηριγμένην γλῶσσαν εἰς τὴν θέσιν της, ἀλείψαντες αὐτὴν ὡς καὶ τὰ χείλη μὲ ἀναλελυμένον βούτυρον.

„Καθ' ὅλην αὐτὴν τὴν πρᾶξιν δὲν ἠδυνήθην νὰ αἰσθανθῶ οὐδ' ἐλαχίστην σφύξιν τοῦ σφυγμοῦ τοῦ φακήρου, καίτοι τῆς θερμοκρασίας τοῦ σώματος διατελούσης εἰς ἀνώτερον βαθμὸν σχετικῶς πρὸς τὸ ὑγιὲς σῶμα

(Ἕπεται συνέχεια.)